
AMOR, FOGUERA

Vindrà la nit i amb ella la plantada del carafal que té els ninots clavats i que han de ser després tan admirats —llavi amb somris— per tota una gentada.

Vindrà la nit de música i ballada en què el jovent té els peus àgils i alats i en què la joia enjoia, extasiats, els ulls curulls de febra enverinada.

Vindrà la nit semblant altres d'antany i el carafal serà un manoll de llums, llengües de foc, que puguen com l'afany.

Amor, així —gentil, carnal, eterna— vius i te mous, t'encens i te consums i ets per al món foguera que enlluerna.

CARLES SALVADOR

A SANT JOSEP

É Trobeu que siguen digna presentalla les nostres falles en honor de Vós, oh patriarca just i sense falla, oh Sant Josep per sempre gloriós?

¿Ens l'acolliu, l'esclat de la rialla, Vós que heu passat pel món, silencios? ¿Potser veieu, amb cua igual de palla, les burles, els burlots i els burladors?

Fent camí del foc recull València l'aigua que li retorna la innocència. Deu-nos, Josep, els encenalls —els rulls!— que queien a la vostra fusteria, i ens veureu trasmutats per l'alegria de percaçar guspires amb els ulls.

MANUEL BERTRAN I ORIOLA

Falles de València

Jo us sentiré de lluny, en la nit blanca del Pireneu, quan crepitem, i un floc del vostre encís s'esbullarà en la branca del meu somni glaçat; a poc a poc

fins al meu tronc, com una saba franca, devallarà l'abelliment del foc.

¡Oh, joia d'ésser llum, si als homes manca serenitat i placidesa al joc!

Abandonat a un caire de l'altura, ningú no percebria l'aleteig inflammat de la meva carnadura.

I jo amb dolcesa la ruïna veig, si resta encara per a l'amor futura, sota la meva cendra, un guspireig.

MIQUEL DOLÇ I DOLÇ

més venerables Metres en Gay Saber de la Ciència tenen per indiscutibles. Un sol exemple te farà baixar d'eixa figuera (*fcius carica*) on t'has pujat per a interrogar-me.

El *Laurus nobilis* dels científics, al que el valencians de soca li diuen familiarment llorer, és considerat des del temps de Linnæo com a un arbret productor de fruits amb baia, digne, per la severitat del seu aspecte, de coronar els savis i els héroes.

Ací a València, en arribar el temps de les falles s'oblida del seu pompós nom científic, dels fruits amb baia i de totes eixes coses que d'ell s'han escrit en la Botànica. Perd tota la serietat uns quants dies. Es

recolza a la vora d'un foguer apestós d'oli, asfixiant i donant prova d'adaptar-se a la incongruència de l'ambient, dóna per fruit... ¿Baies? No, home. Dóna bunyols."

Lector: Medita este exemple de la Naturalesa i si coneixes a don Josep, eixe senyor de la barba blanca, felicita'l en la seguretat que t'oferirà un passeig en bicicleta en compte del puro què tu esperaves.

FERRAN BOSCA
(De la Facultat de Ciències)

NOTA DE LA REDACCIÓ.—Este article no l'ha escrit qui figura com a autor; però estem segurs que era lo que pensava cert dumenge, quan amb aspecte meditatiu estava recolzat en una palmera de la Malvarrosa.